

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. července 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alexandry Erbanové a soudců Mgr. Renée Freiwaldové a Mgr. Tomasze Kafky **odvolání obžalovaného MUDr. Igora F.**, narozeného xxx a **odvolání obžalovaného MUDr. Radka M.**, narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2019, č. j. 2 T 101/2018-2660, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaných MUDr. Igora F. a MUDr. Radka M. napadený rozsudek **zrušuje** v celém výroku o trestu.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 trestního řádu se

obžalovaní

MUDr. Igor F., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

MUDr. Radek M., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

nově odsuzují

obžalovaný MUDr. Igor F.

podle § 346 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v **zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství na dobu 4 (čtyř) let.**

Obžalovaný MUDr. Radek M.

podle § 346 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v **zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství na dobu 5 (pěti) let.**

Jinak zůstává napadený rozsudek okresního soudu nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2019, č. j. 2 T 101/2018-2660, byli obžalovaní MUDr. Igor F. a MUDr. Radek M. uznáni vinnými jednak přechinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přechinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
2. Podle skutkových zjištění okresního soudu se těchto přechinů dopustili tím, že

„jako znalci pro obor zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jmenovaní MUDr. Igor F. rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 4. 1996 pod Spr 2077/96 a MUDr. Radek M. rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 5. 2006 pod Spr 2527/2006,

zhotovili** na žádost obhájkyně obžalovaného Petra K. JUDr. Jany Rejškové pro potřeby trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod spisovou značkou 50 T 5/2015 nejpozději **dne 8. 10. 2015** v Olomouci a Liberci **znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ve věci zemřelých Moniky K. a nezletilé K. K., zapsaný v deníku znalce MUDr. Igora F. pod pořadovým číslem 4339 a v deníku znalce MUDr. Radka M. pod pořadovým číslem 155/15, který byl opatřen otiskem jejich znaleckých razítek a doložkou znalců dle § 110a trestního řádu o tom, že si jsou vědomi následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, a posudek byl doručen Krajskému soudu v Ostravě dne 13. 10. 2015, jehož **závěry pak oba prezentovali** jako souhlasné a tyto přednesl dne **5. 11. 2015** v Ostravě - Moravské Ostravě na Havlíčkově nábřeží č. 1835/34 u hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě za oba znalce obžalovaný MUDr. Radek M., kdy zde oba obžalovaní **jako znalci** v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, po poučení dle § 106 trestního řádu, dle § 346 trestního zákoníku a připomenutí znaleckého slibu, v době od 09.00 hod. do 18.55 hod. o nich **vypovídali,

ač si byli vědomi, že jejich odborné závěry obsažené ve znaleckém posudku a výpovědích budou sloužit jako důkaz v uvedeném trestním řízení, uváděli jednostranné, protichůdné, zavádějící a smyšlené skutečnosti, které neměly oporu ve skutkových zjištěních, výsledcích pitvy ani odborných poznatcích současné lékařské vědy, a jiné významné

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kateřina Matušinská.

skutečnosti naopak neuvedli vůbec, a to ve snaze zpochybnit dříve zjištěné skutečnosti, celé dokazování zneprůhlednit a ovlivnit tak výsledné rozhodnutí soudu ve prospěch obžalovaného, tedy v rozporu s právní úpravou obsaženou zejm. v zákoně č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, v platném znění, konkrétně zejména v ustanovení § 6 odstavec 2, dle kterého jsou povinni v souladu se svým znaleckým slibem při své znalecké činnosti přesně dodržovat právní předpisy, znaleckou činnost konat nestranně podle svého nejlepšího vědomí a plně využívat svých znalostí, a v ustanovení § 8, dle kterého jsou povinni vykonávat znaleckou činnost řádně, a dále ve vyhlášce ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb. k jeho provedení, konkrétně zejména v ustanovení § 13 odstavec 2 upravujícímu náležitosti posudku,

a to konkrétně především **zpochybnili náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem jako příčinu smrti** poškozených Moniky K. a nezletilé K. K., nesprávně vyhodnotili histologické preparáty srdce, střev a jater obou poškozených a plic K. K. tak, že v nich konstatovali přítomnost polynukleárnů či infiltraci lymfocytů, přítomnost zánětlivých změn, a dále pak histologické preparáty sleziny obou poškozených tak, že je v nich patrná počínající tvorba tzv. zárodečných center, tedy aktivace imunitního systému, přičemž pouze na základě těchto záměrně chybně stanovených nálezů a verze obžalovaného Petra K., že obě poškozené před smrtí opakovaně zvracely a trpěly průjmami, přes absenci průkazu jakéhokoliv ze základních klinických i laboratorních kritérií syndromu toxického šoku, jakož i přes absenci průkazu ložiska toxinů v těle poškozených, tedy v **rozporu s** pitevním nálezem, výsledky toxikologických expertíz, diagnostickými kritérii i dostupnými poznatky lékařské vědy, **účelově vykonstruovali jako možnou příčinu smrti poškozených** syndrom toxického šoku, jenž se rozvinul po alimentární intoxikaci jidlem, jakož i **další možné příčiny smrti poškozených** - alimentární šok, dehydrataci, otravu neznámou látkou, zánět či jejich kombinace“.

3. Za tuto trestnou činnost okresní soud každému z obžalovaných uložil podle § 346 odst. 2, § 43 odst. 1, § 52 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let a dále podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu znalecké činnosti na dobu 5 let.
4. Proti tomuto rozsudku podali oba obžalovaní ihned po jeho vyhlášení u hlavního líčení dne 12. 9. 2019 odvolání, která následně písemně odůvodnili v rámci několika podání, respektive doplnili u veřejného zasedání dne 10. 7. 2020. Oba odvolatelé své opravné prostředky zaměřili jak proti výroku o vině, tak i proti výroku o trestu.
5. **Obžalovaný MUDr. Igor F.** se v rámci svých podání vyjádřil k věci velice obsírně, přičemž jeho námítky lze shrnout následovně. V písemném odůvodnění odvolání (doručeném okresnímu soudu dne 26. 10. 2019) předně konstatoval, že se jednání kladeného mu za vinu nedopustil ani z nedbalosti ani úmyslně. Poukázal na to, že při vyhotovení znaleckého posudku stejně jako při výpovědi před krajským soudem vycházel ze svých odborných vědomostí a odborných zjištění. Byl veden nejčistším úmyslem přispět k objektivnímu vyhodnocení případu a nikoliv úmyslem Petra K. vyvinut, což dokazuje i to, že u hlavního líčení dne 5. 11. 2015 k dotazu nevyloučil jako příčinu smrti účinek elektriny. V kontextu závěrů znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila rekapituloval, že v jeho případě nedošlo k výrazně odlišným závěrům znaleckého zkoumání, které jsou nutné pro naplnění žalovaného přečinu. V dalším pak namítal, že okresní soud hodnotil provedené důkazy tendenčně a jednostranně v jeho neprospěch, kdy pominul listinné důkazy svědčící v jeho prospěch. Brojil dále proti tomu, že nebylo vůbec zohledněno, jakou měrou který z obžalovaných přispěl k tomu, co je jim oběma kladeno za vinu, kdy poukázal na to, že on syndrom toxického šoku neprezentoval. Vyslovil přesvědčení, že okresní soud nedostal svým povinností ve smyslu § 2 odst. 5 tr. ř., kdy poukázal na další znalecké posudky MUDr. Štejnara, MUDr. Pilina, MUDr. Šňupárka, Ing. Horáka, Ing. Kokeše a MUDr. Štefana, které jeho jen z části odlišný odborný názor podporují. Brojil proti tomu, že ve věci nebylo provedeno úplné dokazování, když nebyli vyslechnuti (zejména) znalci z Ostravy a Českých Budějovic a nebylo mu tak umožněno klást dotyčným otázky. V dalším pak polemizoval se závěry okresního soudu, kdy zejména nesouhlasil s upřednostněním ústavního znaleckého posudku z Českých Budějovic. Poukazoval na to, že se mu jeho trestní stíhání jeví od počátku nestandardní a vyslovil názor, že

hodnocení jeho případu je zřejmě zatíženo snahou zamezit odsouzenému Petru K. v obnově řízení. V kontextu rozvedené judikatury vyslovil pochybnosti o nestrannosti samosoudkyně, kdy opět namítal neprovedení navrhovaných důkazů a porušení kontradiktornosti trestního řízení. Brojil proti tomu, že znalecké posudky byly formalisticky vyhodnoceny jako listinné důkazy, namítal vady řízení a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Navrhoval proto, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby ho zprostil, případně věc vrátil okresnímu soudu k novému řízení a doplnění dokazování, a to včetně příkazu k přidělení věci jinému soudci, respektive k delegaci jinému soudu.

6. V doplnění odůvodnění odvolání (doručeném krajskému soudu dne 7. 7. 2020) své námitky dále rozvedl, kdy polemizoval s argumentací okresního soudu obsaženou v odůvodnění napadeného rozsudku. Brojil zejména proti hodnocení důkazů, a to včetně hodnocení jeho výpovědi, načež podrobil kritice závěry týkající se odborných záležitostí stran příčin úmrtí poškozených. Nově pak namítal, že Nemocnice České Budějovice nesplňuje a ani nesplňovala kritéria znaleckého ústavu a posudek touto institucí vypracovaný nemá náležitosti znaleckého posudku. Rozvedl veškeré své výhrady vůči odborným závěrům okresního soudu, a to i v kontextu nových znaleckých posudků, kdy namítal, že laickými názory na úzce specializované otázky soudního lékařství bylo nahrazeno potřebné dokazování. Vyslovil přesvědčení, že z jeho strany nedošlo k naplnění ani objektivní ani subjektivní stránky vytýkaného přechinu. Uzavřel, že okresní soud nedostatečně zjistil skutkový stav věci a z takto nedostatečně zjištěného skutkového stavu vyvodil právní závěry, které jsou zcela nepřesvědčivé a vykazují znaky svévole. Navrhoval proto, aby ho krajský soud obžaloby zprostil, případně napadený rozsudek zrušil jako nepřezkoumatelný a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání.
7. U veřejného zasedání dne 10. 7. 2020 obžalovaný MUDr. Igor F. veškeré své výhrady jak stran Nemocnice České Budějovice, tak i z hlediska hodnocení důkazů okresním soudem shrnul. Svůj závěrečný návrh pak modifikoval v tom směru, že se (výhradně) domáhá zproštění od podané obžaloby.
8. **Obžalovaný MUDr. Radek M.** odůvodnil opravný prostředek prostřednictvím obhájkyne JUDr. Jany Barvíkové, a to v rámci celkem tří písemných podání a závěrečného shrnutí u veřejného zasedání dne 10. 7. 2020. K věci se vyjádřil velice obšírně, kdy jeho výhrady je možno shrnout následovně. V písemném odůvodnění odvolání (doručeném okresnímu soudu dne 17. 10. 2019) předně namítal, že řízení bylo zatíženo podstatnou vadou, když ve věci rozhodla podjatá samosoudkyně. Uvedené následně podrobně rozvedl, a to v kontextu své stížnosti proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2019, č. j. 2 T 101/2018-2649. V dalším pak brojil proti tomu, že dokazování před nalézacím soudem bylo neúplné, poskytovalo rozporné výsledky a bez jeho doplnění nelze ve věci spravedlivě rozhodnout. Namítal, že okresní soud vyslovil neurčité hodnotící úvahy, aniž by je blíže rozvedl a rozsudek je tak nepřezkoumatelný. Poukázal na své důkazní návrhy a brojil proti tomu, že byl porušen princip kontradiktornosti. Vytкнуł okresnímu soudu, že posuzoval sám takové skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, aniž by provedl znalecké zkoumání a skutkové i právní závěry učinil na základě svých nepodložených úvah, které nemají oporu v obsahu spisu. S odkazem na prezentované vady řízení navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému řízení a rozhodnutí s tím, že věc bude přidělena jinému samosoudci.
9. V doplnění odůvodnění odvolání (doručeném krajskému soudu dne 5. 6. 2020) obžalovaný předně konstatoval, že okresní soud rozhodoval na základě „zastřehného právního stavu“, když vycházel ze znaleckého posudku Nemocnice České Budějovice. Vyslovil přesvědčení, že jde o „paakt“ nesplňující náležitosti znaleckého posudku, kdy nadto předmětná instituce nebyla zapsána v Ústředním věstníku jako znalecký ústav a nesplňuje v tomto směru požadovaná kritéria. Navíc v rámci řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 50 T 5/2015 byl soudem přibrán znalecký ústav nazvaný jako „Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice“. Uvedené následně podrobně rozvedl v kontextu právních předpisů i historie dané instituce, jakož

i z toho hlediska, že se nejedná o osobu veřejného práva. V rámci příloh k podání pak doložil mimo jiné sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR stran zahájeného správního řízení s daným znaleckým ústavem o zániku práva vykonávat znaleckou činnost. Konstatoval tak, že po odmítnutí všech dalších důkazů zůstal jediným důkazem dokument vypracovaný v rozporu s platnou legislativou a navíc neoprávněným subjektem. V dalším namítal neprovedení dokazování v rozsahu, který by umožnil přezkum zmíněného znaleckého posudku a brojil proti tomu, že okresní soud ignoroval závěry znalců Prof. MUDr. Ivo Šteinerja, CSc., doc. MUDr. Alexandra Pilina, CSc., doc. Ing. Horáka, doc. Ing. Kokeše a MUDr. Šňupárka. Závěrem pak setrval na svých důkazních návrzích uplatněných v řízení před nalézacím soudem a rovněž se domáhal, aby znalecké ústavy tedy „Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice“ a „Nemocnice České Budějovice“ prokázaly svá oprávnění ke způsobilosti být zapsány v oddíle II. seznamu znaleckých ústavů. Navrhoval proto, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek okresního soudu z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti a podle § 226 písm. a) tr. ř., případně podle § 226 písm. b) tr. ř. ho zprostil obžaloby.

10. V rámci dalšího doplnění odůvodnění odvolání (které bylo krajskému soudu doručeno dne 1. 7. 2020) obžalovaný z odborného hlediska rozvedl své výhrady stran hodnocení závěrů Prof. MUDr. Ivo Šteinerja, CSc. a doc. MUDr. Alexandra Pilina, CSc. okresním soudem. Poukázal na to, že jde o uznávané odborníky ve svých oborech a okresní soud v podstatě zesměšnil jejich odborné analýzy bez znaleckého posouzení. V dalším pak (opět) brojil proti tomu, že bylo vycházeno z revizního ústavního znaleckého posudku Nemocnice České Budějovice, přestože tato instituce, a to ať už jako „nemocnice“ nebo jako „oddělení soudního lékařství“ nemá oprávnění k výkonu znalecké činnosti a jde tak o nezákonný důkaz. Nesouhlasil s tím, že tato pouhá listina je vyzdvihována nad jiné důkazy, které mají z pohledu práva daleko větší váhu a průkaznost. Navrhoval proto, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil jako nepřezkoumatelný a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání, případně rozhodl sám o zproštění od obžaloby.
11. U veřejného zasedání dne 10. 7. 2020 (prostřednictvím obhájkyne) veškeré své námítky shrnul. Předně setrval na své námitce, že ve věci rozhodovala podjatá samosoudkyně a v tomto směru nesouhlasil s rozhodnutím krajského soudu, jímž byla jeho stížnost stran podjatosti zamítnuta. Domáhal se, aby krajský soud zvážil, jak bylo přípravné řízení a hlavní líčení vedeno, jak a co ovlivnilo závěry okresního soudu, zda skutek popsáný v rozsudku naplňuje skutkovou podstatu trestného činu, zda byly vůbec dány zákonné podmínky pro podání obžaloby a zda obžaloba a následně soud unesli důkazní břemeno. V dalším pak podrobně rozvedl celou věc z hlediska časového sledu jednotlivých událostí a popsal průběh dosavadního řízení, a to od počátku přípravného řízení. Opět brojil proti tomu, že nebyl proveden žádný z jím navržených důkazů a namítal, že listinné důkazy specifikované v napadeném rozsudku nepředstavují skutková zjištění učiněná okresním soudem rozhodujícím v této věci, ale jde o skutková zjištění jiných soudů. V této souvislosti poukázal na to, že nemůže platit premisa, že soudy nalezené závěry ve věci Petra K. stran jeho znaleckého posudku jsou neměnnou a nezpochybnitelnou pravdou. Brojil proti znaleckým závěrům MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, stejně jako proti závěrům ústavního znaleckého posudku Nemocnice České Budějovice a poukazoval na to, že z jeho strany šlo pouze o odlišný odborný názor, který je navíc podporován nově zpracovanými znaleckými posudky Prof. MUDr. Šteinerja, CSc., doc. MUDr. Pilina, CSc. a MUDr. Šňupárka. V dalším pak rozvedl své výhrady stran revizního ústavního znaleckého posudku, potažmo Nemocnici České Budějovice s tím, že předmětná instituce není znaleckým ústavem a byl tak uznán vinným na základě nezákonného důkazu. Závěrem proto navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek jakožto nepřezkoumatelný zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a doplnění dokazování, případně ve smyslu zásady *in dubio pro reo* rozhodl ve věci sám zprošťujícím výrokem.
12. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr. ř.), oprávněnými osobami [§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.] a Krajský soud v Ostravě, jako soud

odvolací (§ 252 tr. ř.) neshledal ani jiných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř. či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.

13. Z podnětu podaných opravných prostředků odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.
14. Úvodem je třeba poznamenat, že v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud **žádné podstatné procesní vady**, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Z tohoto pohledu musel krajský soud odmítnout ty výhrady obžalovaných, že ve věci rozhodla „podjatá“ samosoudkyně (obžalovaný MUDr. Radek M.), potažmo samosoudkyně, u níž existují „pochybnosti o nestrannosti“ (obžalovaný MUDr. Igor F.). Nutno připomenout, že předmětnou problematikou se krajský soud již zabýval, a to z podnětu stížnosti obžalovaného MUDr. Radka M. proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2019, č. j. 2 T 101/2018-2694 a na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 6. 5. 2020, č. j. 4 To 304/2019-2747, v tomto směru plně odkazuje. Proto nyní pouze ve stručnosti konstatuje, že hodnocení důkazů a zvolený rozsah dokazování nemohou být důvodem pro vyloučení, kdy nadto v předmětné věci (viz níže) postupoval okresní soud v naznačených směrech zcela správně.
15. Po přezkoumání napadeného rozsudku dospěl krajský soud k závěru, že se v něm okresní soud, až na pochybení ve výroku o trestu, jinak správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Velice podrobně rozvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem plně odpovídá kritériím uvedeným v ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Nalézací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. a zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. při pečlivém uvážení všech okolností případu vyhodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal přitom na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaných. V tomto směru krajský soud pochybení nalézacího soudu, namítané obžalovanými stran nesprávného vyhodnocení skutkového stavu, nezaznamenal. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by některý podstatný a stěžejní důkaz neprovedl nebo že by hodnocení důkazů bylo provedeno v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Za dané situace **odvolací soud plně respektoval provedené hodnocení důkazů okresním soudem**, jímž je ostatně podle § 263 odst. 7 věta poslední tr. ř. i vázán.
16. K odvolacím námitkám obou obžalovaných je nutno předně uvést, že tyto vesměs představují toliko opakování dřívější obhajoby, potažmo již uplatněné argumentace. Těžiště opravných prostředků tak spočívá na výhradách vůči způsobu, jakým nalézací soud hodnotil ve věci provedené důkazy, respektive na tom, že dokazování nebylo úplné a byly zamítnuty další návrhy na jeho doplnění. Určité novum pak představovaly výhrady stran Nemocnice České Budějovice s tím, že předmětná instituce není a nebyla znaleckým ústavem a z jejího posudku, jakožto nezákonného důkazu, nelze vycházet.
17. Ve vztahu k **výroku o vině** nelze než konstatovat, že okresní soud věnoval celému případu enormní pozornost a veškeré své úvahy i závěry rozvedl vysoce nadstandardním a současně vyčerpávajícím způsobem. Jak již bylo výše avizováno, plně dostal svým povinností ve smyslu § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., kdy současně pečlivě zdůvodnil odmítnutí dalších důkazních návrhů. Na odůvodnění předmětného výroku tak krajský soud plně odkazuje, neboť by šlo o konstatování téhož. Proto nyní pouze stručně rekapituluje, případně v kontextu uplatněných odvolacích námitek dodává následující.
18. Přes obsáhlost spisového materiálu a šíři odvolacích námitek je podstata skutku nesporná. Není totiž pochyb o tom, že obžalování MUDr. Igor F. a MUDr. Radek M., jakožto znalci v oboru

zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vyhotovili v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 50 T 5/2015 na žádost obhájkyne obžalovaného Petra K. JUDr. Jany Rejzkové znalecký posudek stran zemřelých Moniky K. a nezletilé K. K., kde se vyjadřovali k příčinám jejich smrti. Závěry tohoto posudku pak oba prezentovali jako souladné, přičemž tyto přednesl u hlavního líčení dne 5. 11. 2015 za oba znalce obžalovaný MUDr. Radek M. Oba obžalovaní pak u zmíněného hlavního líčení jako znalci po řádném poučení vypovídali. Veškeré jejich závěry a tvrzení jsou pak zřejmé jednak z obsahu předmětného znaleckého posudku a jednak z příslušného protokolu o hlavním líčení. V rámci určitého zjednodušení lze konstatovat, že zpochybnili (resp. až vyloučili) jako příčinu smrti poškozených náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem a jako možnou (pravděpodobnou) příčinu smrti poškozených uvedli syndrom toxického šoku, potažmo prezentovali i další možné příčiny.

19. Těžiště řízení před nalézacím soudem a valná většina dokazování byly tak zaměřeny na objektivní a subjektivní stránku vytykaného jednání. Lapidárně řečeno šlo o to, zda obžalovaní (skutečně) jako znalci podali nepravdivý, hrubě zkreslený a neúplný znalecký posudek, respektive jako znalci před soudem uvedli nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí a zda se daného jednání dopustili úmyslně.
20. Již v průběhu řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 50 T 5/2015, následně pak u Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5 To 20/2016 a konečně (k dovolání) u Nejvyššího soudu, sp. zn. 7 Tdo 1593/2016, bylo zjištěno, že prezentované závěry obžalovaných stran příčin smrti poškozených Moniky K. a nezletilé K. K. jsou nesprávné, zavádějící, účelové, respektive nepravdivé. Okresní soud si byl v nynější trestní věci dobře vědom toho, že pouze na uvedeném základě nelze opřít výrok o vině obžalovaných. Realizoval tak poměrně rozsáhlé dokazování a teprve po důsledném vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl k závěru o naplnění veškerých znaků skutkových podstat daných přečinů ve smyslu §§ 346 odst. 1, 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Nelze tak přisvědčit výhradám stran pouhého převzetí zjištění jiných soudů v jiné věci.
21. Z hlediska dokazování je podstatným, že ve věci byli velice podrobně vyslechnuti oba obžalovaní, byly přečteny jejich výpovědi z přípravného řízení a konstatovány důkazy listinného charakteru. Okresní soud výpovědi obou obžalovaných podrobil pečlivému rozboru a jejich obhajobu konfrontoval s dalšími ve věci provedenými důkazy. V této souvislosti pak zcela správně poukázal na posun v obhajobě obžalovaného MUDr. Igora F., respektive rozpory v jeho tvrzeních a vzájemné rozpory ve výpovědích obou obžalovaných. Nutno dále poznamenat, že nalézací soud pracoval s obsahem veškerých znaleckých posudků, které měl k dispozici. Svou argumentaci tedy neomezil na závěry tzv. ostravských znalců a tzv. revizních znalců, z nichž důvodně vycházel, neboť v míře potřebné pro nynější rozhodnutí přezkoumal i tzv. nové posudky, jimiž je argumentováno v rámci návrhu na povolení obnovy řízení ve věci Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 50 T 5/2015. Jejich vyhodnocením pro účely nynějšího řízení samozřejmě nijak nepředjímal případnou použitelnost těchto posudků v rámci předmětného řízení o obnově. Celý případ samozřejmě musel vyhodnotit rovněž z určitého „medicinského“ hlediska, takto ovšem činil výhradně na základě informací, které čerpal z listinných podkladů. Nelze tak v žádném případě přisvědčit odvolacím námitkám stran laického posouzení odborných záležitostí. Nutno poznamenat, že okresní soud neopomenul poukázat na časový sled jednotlivých událostí a zcela správně vyhodnotil i obsah nahrávky z ústavu soudního lékařství, kterou doložili samotní obžalovaní. Celou věc rozvedl jak po stránce objektivní tak i subjektivní, kdy se zabýval i motivací obžalovaných. Po pečlivém vyhodnocení všech provedených důkazů tak vinu obžalovaných dovodil. Vzhledem k tomu, že (takřka) veškeré nynější odvolací námitky představovaly jen opakování argumentace již uplatněné v nalézacím řízení, je možno současně konstatovat, že v naznačených směrech se soud I. stupně plně s obhajobou obou obžalovaných vypořádal. Není tak třeba, aby krajský soud veškeré jeho hodnotící závěry znovu opakoval.
22. Jak je z výše uvedeného zřejmé, nemohl odvolací soud přisvědčit námitkám stran hodnocení provedených důkazů, když v tomto směru žádná pochybení okresního soudu neshledal. Pokud jde

o rozsah provedeného dokazování, pak je nutno připomenout, že ten je plně v kompetenci soudu, jehož povinností je ovšem v případě odmítnutí navrženého důkazu tento postup odůvodnit. Tomuto požadavku okresní soud dostal, když se uplatněnými návrhy zabýval a náležitě odůvodnil, proč další dokazování nerealizoval. Nejde tudíž o případ tzv. opomenutých důkazů. Snad jen pro úplnost je možno dodat, že vesměs šlo o návrhy na výslechy znalců v postavení svědků, kdy tuto problematiku vysvětlil okresní soud i z procesního hlediska. Pokud obdobné návrhy byly opět uplatněny v rámci odvolacího řízení (byť vesměs s odkazem na požadavek zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k novému řízení a doplnění dokazování), rozhodl zamítavým výrokem v naznačených směrech i krajský soud, neboť skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byl zde již zjištěn v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí.

23. Oba obžalovaní (nepochybně s vědomím jednoznačné důkazní situace) v průběhu odvolacího řízení nově brojili proti znaleckému posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který byl vypracován Nemocnicí České Budějovice (jinak revizní, resp. ústavní znalecký posudek), a to z hlediska jeho použitelnosti. V rámci určitého zjednodušení namítali, že jde o listinu, která nemá náležitosti znaleckého posudku, vypracovala jej jiná instituce, než byla přibrána, kdy nadto předmětná instituce nesplňuje podmínky pro zapsání do seznamu znaleckých ústavů. Byť jde o námítky zcela zavádějící, považuje krajský soud za vhodné se i v tomto směru vyjádřit. Předmětný posudek je součástí spisového materiálu a nepochybně splňuje veškeré náležitosti znaleckého posudku. Ve zbytku pak lze odkázat na příslušné zprávy, potažmo rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR (viz č.l. 2756-2759, 2807), z níž je zřejmé, že příslušné správní řízení ve věci zániku práva vykonávat znaleckou činnost bylo zastaveno a současně je zde vysvětlena problematika duplicitního zápisu do II. oddílu seznamu znaleckých ústavů.
24. Proto stran výroku o vině krajský soud uzavírá, že soud I. stupně správně zjistil skutkový stav věci a s jeho závěry se ztotožňuje. V kontextu již uvedeného tak nebylo shledáno žádných pochybení ani při užití právní kvalifikace, kdy však v tomto směru lze při absenci konkrétních odvolacích námitek plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, a to i z hlediska vyhodnocení veškerých zákonných znaků daných skutkovými podstat. Pouze pro úplnost tak krajský soud dodává, že oproti podané obžalobě [§ 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku] bylo nově jednání obžalovaných právně kvalifikováno jako dva trestné činy, když jde o dvě samostatné skutkové podstaty, což vyplývá nejen z komentářové literatury, ale i z ustálené soudní praxe (srov. např. 3 Tdo 1483/2009, 7 Tdo 934/2019).
25. Následně byl přezkoumán **výrok o trestu**, přičemž zde krajský soud dospěl k závěru, že odvolání obou obžalovaných (byť z hlediska daného výroku zcela bezobsažná) jsou **dílem důvodná**. Předně je však třeba konstatovat, že i ve vztahu k danému výroku lze v tom podstatném odkázat na argumentaci soudu nalézacího, který velice podrobně rozvedl, z čeho vycházel při svých úvahách o druhu a výměře trestu. Jeho závěru, že na oba obžalované postačí působit relativně mírným trestem podmíněným, který bude doprovázen poněkud důraznějším trestem zákazu činnosti, nelze nic vytknout. Vzhledem k tomu, že obžalovaní se dopustili dvou trestných činů, byl jim správně ukládán trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Toliko pro úplnost lze dodat, že užitý okresním soudem odkaz na ustanovení § 52 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku považuje krajský soud za nadbytečný.
26. Problematickým a v konečném důsledku i nepřiměřeným shledal krajský soud u obou obžalovaných obecné vymezení trestu zákazu činnosti s tím, že ten má spočívat v zákazu výkonu znalecké činnosti jako takové. Podle ustanovení § 73 odst. 1 tr. zákoníku totiž platí, že musí existovat souvislost mezi protiprávní činností a uloženým trestem zákazu činnosti. Z hlediska ustálené soudní praxe má přitom jít o souvislost přímou a bezprostřední, kdy naopak platí, že zákaz nemůže být rozšiřován na činnost, která tímto způsobem se spácháním činu nespojuje. Faktem je, že judikatura v tomto směru se netýkala znalců, jejichž postavení je poměrně specifické a nelze tak paušálně vyloučit, že v určitých konkrétních případech je na místě ukládat „generální“ zákaz výkonu znalecké činnosti. V nyní projednávané věci však tato situace nenastala, respektive

přínejmenším jsou zde pochybnosti, které je třeba vyhodnotit ve prospěch obžalovaných. Krajský soud tak vycházel z toho, že obžalovaní se své protiprávní činnosti dopustili jako znalci v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a právě v tomto rozsahu jim byl nově vymezen trest zákazu činnosti. V kontextu již uvedeného pak krajský soud tuto korekci opřel o ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) a nikoli písm. d) tr. ř.

27. Obžalovaní se vytykaného jednání dopustili jako spolupachatelé dle § 23 tr. zákoníku, kdy však již okresní soud správně zaznamenal, že obžalovaný MUDr. Igor F. přispěl ke spáchání trestného činu menší měrou, než obžalovaný MUDr. Radek M. Nelze dále přehlédnout, že obžalovaný MUDr. Igor F. (oproti spoluobžalovanému) alespoň v první fázi řízení projevil určitou sebereflexi, byť tento svůj postoj následně změnil. Okresní soud tak pochybil, pokud tyto okolnosti nijak nepromítl do výměry trestu a oběma obžalovaným uložil tresty zcela shodné. Krajský soud v tomto směru sjednal nápravu a trest uložený obžalovanému MUDr. Igoru F. poměrně snížil, kdy namísto trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, tedy při třetině zákonné trestní sazby dle § 346 odst. 2 tr. zákoníku, mu nově uložil trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, tedy ve čtvrtině zákonného rozpětí, oproti zkušební době v trvání 2 let mu stanovil kratší zkušební dobu v délce 1 roku a 6 měsíců a konečně korigoval i výměru trestu zákazu činnosti z 5 let na 4 léta, tedy opět ke třetině příslušné zákonné trestní sazby. Netřeba snad dodávat, že u obžalovaného MUDr. Radka M. byl uložený trest s výhradou výše uvedeného (viz bod 26) shledán přiměřeným a nebylo tak do něj zasahováno.
28. Ze všech těchto důvodů krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. z podnětu odvolání obžalovaných MUDr. Igora F. a MUDr. Radka M. zrušil napadený rozsudek v celém výroku o trestu a sám za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. rozhodl nově v tomto směru způsobem shora uvedeným. Závěrem je třeba dodat, že jinak zůstal napadený rozsudek okresního soudu nezměněn.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 10. července 2020

Mgr. Alexandra Erbanová v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Tomasz Kafka v.r.